

[Ove Fich]

sultater, skal Danmark anvende miljøgarantien. Vi skal sikre danske forbrugere mod tilsætningsstoffer i mængder, som vi ikke kan acceptere.

Selv om vi nu er i den situation, at vi altså kan tabe en afstemning af og til i EU's Ministerråd, er det på den anden side naturligvis værd at overveje, om der alligevel var noget, vi kunne have gjort bedre. Var hele proceduren optimal? Det kan man vel bedst besvare ved at forestille sig, at vi havde indført den nu foreslåede procedure allerede for år tilbage og så havde anvendt den i denne situation.

Hvorledes havde billedet så egentlig set ud? Kommissionen ville naturligvis have fremsat de samme forslag. Europa-Parlamentet ville nok have stillet de samme – måske lidt mere præcise og måske lidt flere – ændringsforslag, men der er ikke nogen, der siger, at Ministerrådet under det belgiske formandskab havde taget højde for det. Det kunne udmærket have brugt den samme efter min opfattelse lidt ufine procedure og i december måned 1993 have fået en fælles holdning i Ministerrådet, der ganske svarede til den, vi i dag har fået.

Måske havde der alligevel været en lille forskel, for måske havde vi så haft en situation, hvor Europa-Parlamentet i den anden behandling, det nu skal i gang med, ville have haft lidt flere strenge at spille på. Der ligger en række udmærkede ændringsforslag fra førstebehandlingen, som Europa-Parlamentet kan tage op igen under andenbehandlingen, især hvad angår nitrat og nitrit, men også på sulfitorrådet. Måske kunne de have været lidt bedre og lidt mere eksakte.

Hvem har så ansvaret for, at de måske kunne have været lidt bedre og lidt mere eksakte? Ja, det ansvar må vi vel alle dele.

Hvem var særlig opmærksom på Europa-Parlamentets første behandling i foråret 1993? Situationen var vel den, at man regnede med, at i lighed alle de andre direktiver ville også dette direktiv ende på en for Danmark tilfredsstillende måde, og derfor var der ikke nogen, der tog den helt store notits af det.

Nu regner jeg da også med og håber på, at det ender godt. Man skal ikke glemme, at vi rent faktisk i rådsprotokollen fra industriministermødet har et par løfteparagraffer både om nitrat/nitrit og om sulfat, og den nuværende industriminister har jo insistet på, at disse løf-

teparagraffer skal anvendes, så jeg regner da med, at denne sag til slut ender tilfredsstillende.

Jeg vil godt kommentere det forslag til en ny, og man kan sige, mere effektiv procedure, som statsministeren i dag har lagt op til. Jeg skal sige, at det er tanker, Socialdemokratiet har arbejdet med i flere måneder i et samarbejde mellem medlemmerne af Folketinget og medlemmerne af Europa-Parlamentet; man behøver ikke have dobbelt mandat for at kunne koordinere holdningerne.

Kommentarerne er, at det for det første er godt, at vi får hurtige faktuelle notater på områderne miljø, arbejdsmarked, sundhed og sikkerhed, men at det også er konkret og ønskeligt, at Markedsudvalget kan bede om faktuelle notater på andre områder vedrørende andre direktiver, som det kan være værd at være opmærksom på.

For det andet er det vigtigt, at de faktuelle notater afspejler alle konsekvenser for danske regler og ikke blot for dansk lovgivning, for mange af reglerne på disse områder ligger jo i bekendtgørelser og cirkulærer, og det er vigtigt, vi også kender konsekvenserne for dem.

For det tredje er det vigtigt, at de faktuelle notater rent faktisk er faktuelle. Den politiske beslutning eller vurdering af, om det er en forbedring eller en forværring, må man overlade til politikerne.

For det fjerde er tidspunktet for de faktuelle notaters fremkomst overordentlig væsentligt. Det haster. Det er vigtigt, at de så vidt muligt foreligger, inden man overhovedet går i gang i Europa-Parlamentet, for kun derved kan man få vore parlamentarikere aktivt med på banen. Det er også væsentligt på grund af mange af disse direktivers kompleksitet, at de faktuelle notater ikke blot generelt beskriver, hvad direktiverne indeholder, men også, så vidt det er muligt, helt specifikt påpeger, hvilke ændringer det medfører, for dermed hjælper man vores europaparlamentarikere til at fremsætte de nødvendige forslag.

Når alt dette er sagt, så lad mig i øvrigt slå fast, at det efter vor opfattelse fortsat er regeringens ansvar at føre forhandlinger med Ministerrådet. Det kan der ikke pilles ved, og det er også fortsat således, at når regeringen ønsker et forhandlingsmandat, er det Markedsudvalget, der giver dette forhandlingsmandat.